

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Decisiones Miscellanæ

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio CXXXVIII. Argumentum. Declarat hæc Decisio, 1. Quid sit Amor carnalis? 2. Quotuplex? 3. Qui ejus effectus? & damna? 4. Quæ remedia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94626](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94626)

di, eamque è cordibus humanis evellendi: 8 prodigum namque emendari posse, non etiam avarum autumat S. Thom. 2. 2. *quest.* 119. art. 3. Ratio est, quia neque Verbum Dei audit, vel si audiat, minimè credit; raro confitetur peccata, & confessarium quærit, qui nesciat, aut non audeat illum de avaritia redarguere. Propterea avarus procedit tanquam flumen, magis, atque magis ripas devorans, quò majores consequitur aquas, & est similis Pyramidi, quæ fit subtilior, quo magis extollitur, nam & avarus in lucro captando magis semper ingenium acuit. Quare, Qui aurum diligit, non justificabitur. *Eccl.* 31. 5. & quàm difficile, qui pecunias habent, in Regnum Dei introibunt? *Marc.* 10. 23. Et non sine causa testatus fuit Apostolus, quod Avaritia Sit Idolorum servitus. *Ephe.* 5. 5. non solum, quia consistit in argenti, & auri materia, de qua formabantur Idola, vel quia Avarus credit, sperat, & amorem suum habet in argento, & auro, prout Idolatræ in idolis; sed etiam quia non sine miraculis converti possunt Avari, prout neque Pagani; imò etiam ad miracula convertantur gentiles, ad ea non convertuntur avari; quare Audiebant omnia hæc Pharisei, qui erant avari, & deridebant illum, idest Salvatorem, miracula facientem. *Luc.* 16. 14.

Quo verò ad Remedia conscripserunt Decifores sequentia 1. Mortis frequentem considerationem, nam teste S. Hieronym. Facile contemnit omnia, qui sæpe cogitat, se esse moriturum 2. Malum exitum divitiarum post mortem, dum corpus datur vermibus, anima dæmonibus, bona temporalia hæredibus, aut ingratibus, aut prodigis, ea consumpturis; & idè *Eccl.* 2. 21. habetur, quod Avarus homini otioso quæstia dimittat 3. Monitionem Apostolicam, omni veritate plenam 1. *Tim.* 6. 8. quod scilicet Habentes alimenta, & quibus tegamur, his contenti simus 4. Meditationem illius Evangelicæ veritatis *Matth.* 16. 26. Quid prodest homini, si universum mundum lucretur, animæ suæ detrimentum patitur? 5. Ponderanda esse incommoda, quæ ex divitiis insurgunt, nam ut habetur 1. *Tim.* 6. 9. Qui volunt divites fieri, incidunt in multa desideria inutilia, & nociva, quæ mergunt homines in interitum. 6. Exemplum Christi Domini Salvatoris, qui, ut scriptum est 2. *Cor.* 8. 9. Pro nobis factus est egenus; voluit enim paupertatem sequi, quamvis absque ullo defectu potuisset divitias possidere 7. Fiduciam in Deo, qui nobis necessaria providebit, de quo testatur Apostolus *Hebr.* 13. 5. Ipse enim dixit, non te deferam, neque derelinquam 8. Tandem inculcandam esse difficultatem æternæ salutis, quam omnes Scripturæ declamant: Siquidem Facilius est Camelum per foramen acus transire, quàm divitem intrare in regnum Cælorum. *Matth.* 19. 24. Et sicut, Neque fures, neque rapaces, ita neque Avari Regnum Dei possidebunt. 1. *Cor.* 6. 10. prout latius prosequitur Marchantius in *Tuba Sacerdotali tract.* 2. per tredecim lectiones, ubi plurima argumenta, Patrum sententias, & exempla ad extirpandum hoc Avaritiæ genus cumulat, Sylva Historialis Joan. Bapt. Matthioli, l. 9. tit. 2. & novissimè P. Paulus Segnerius Soc. Jesu in erudito suo opere Christiani instructi *Serm.* 26. Et in Meditationi-

bus, seu Manna Animæ die 30. Martii; & die 15. Junii, & die 27. Augusti. Optimè Reginaldus in *Praxi* l. 7. cap. 6. à n. 64. ubi remedia plura inculcat.

DECISIO CXXXVIII.

A R G U M E N T U M

Declarat hæc Decisio 1. Quid sit Amor carnalis? 2. Quotuplex? 3. Qui ejus effectus? & damna? 4. Quæ remedia?

S U M M A R I U M.

1. Amor carnalis quid sit, & quàm vehemens passio?
2. Amor carnalis quadruplex.
3. Amoris Veneris damna quatuor.
4. Amoris Carnalis ad propinquos damna.
5. Amoris inter Nobiles diverſi sexus pericula.
6. Amoris inordinati inter Spirituales damnum.
7. Amoris carnalis remedium fuga, & cogitatio æternorum.
8. Libri, & Autores legendi contra Amorem carnalem.

Quoad primum dixere: quod Amor carnalis sit inordinatus appetitus venereorum, aut terrenorum in homine vehementissimus. Ex S. Aug. lib. 11. *super Gen.* ad lit. cap. 42. ex Nav. in *Enchirid.* cap. 23. n. 12. ex Reginaldo in *Praxi* l. 22. cap. 1. 2. & 3. ex Bufembaum, l. 5. c. 3. dub. 3. & ex P. Paulo Segnerio in *Christ. instructo par.* 1. Reg. 15. n. 14. ubi notat, ita vehementem esse passionem Amoris carnalis, ut duos sapientissimos omnium hominum insanire fecerit, quos Deus ipse erudiverat, Adamum scilicet ex nimio amore erga Evam, & Salomonem erga mulieres suas.

Quoad Secundum ostensum fuit, Amorem carnalem esse quadruplicem: nempe, Venerum, Naturalem, Civilem, & Spirituale. Amor carnalis Veneris est illorum, qui luxuriæ dediti omnem sectantur impudicitiam, & peccata carnalia, ac eorum species frequentant, sive secundum, sive contra naturam; de quibus ait Apostolus ad *Gal.* 5. 19. Manifesta sunt autem opera carnis, quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria. Amor carnalis Naturalis est illorum, qui inordinatè diligunt propinquos, & sanguine conjunctos; & præcipuè Ecclesiasticorum, nimio amore Nepotes prosequuntur, & eos redditibus Ecclesiæ ditare studentium contra Sacros Canones, & Tridentinum Decretum *sess.* 25. de *Reform.* cap. 1. De quibus Carmen.

Cum Factor rerum privasset semine Clerum.

Ad Satana votum, successit turba Nepotum.

Amor Carnalis, sed Civilis, ille censetur, quem frequentant, ut plurimum, Nobiles sub nomine urbanitatis, Matronis servitutem profitentes, obsequium, & civilem amorem; quos redarguit Psalmista *Psal.* 4. 3. dicens, Filii hominum, ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium? Amor carnalis tandem Spiritu-
lis appellatus, ille est, qui nutritur inter personas spirituales, non ad malum finem, sed cum spiritualis profectus detrimento; sunt enim hi spirituales amantes, sibi adinvicem idola; juxta illud Apostoli *Gal.* 5. 20. Idolorum servitus.

Quoad

DECISIO CXXXIX.

ARGUMENTUM.

Ad avertendos Juvenes à conversationibus pravis, declarat hæc Decisio, quæ, & quomodo mala insurgant ex conversatione pravorum hominum? Quibus motivis sit ab eorum familiaritate, & amicitia abstinendum?

SUMMARIUM.

1. Conversari cum perversis quot mala gignat?
2. Fama bona perit ex conversatione cum malis.
3. Conversatio malorum aufert æternam salutem.
4. Conversatio cum malis officit Incipientibus, Proficientibus, & Perfectis.
5. Conversatio malorum quot motivis fugienda?
6. Epiphania in officio cur non dicatur Invitatorium?
7. Exempla fugienda malorum conversationis.
8. Planeta bonus mala insuit conjunctus cum maligno.

Dictum fuit, innumera esse mala insurgentia ex pravorum hominum conversatione: nam destruuntur ex ea temporales facultates, ut in Roboamo Salomonis filio, qui derelinquendo consilium senum, & adhibendo adolescentes, respondit dura populo, & regnum paternum amisit. 4. Reg. 12. Bona fama, & honor, ut Dina, etsi brevi tempore conversata cum Sichemitis. Gen. 34. Hinc Vinum tuum mixtum est aqua. Isa. 1. 22. & ex hac mixtione deturpatur color, idest bonum nomen, & bona fama. Item destruitur vita temporalis, quam ferè perdidit Josaphat Rex Juda ob amicitiam Regis Achab. 3. Reg. 22. Sed periclitatur etiam salus æterna, juxta illud Psal. 17. 29. & cum perverso perverseris; quapropter Hebræi quando commixti sunt inter gentes, didicerunt opera eorum, & servierunt sculptilibus eorum, & factum est illis in scandalum; & immolaverunt filios suos, & filias suas Daemonis. Psal. 105. 35.

Conversatio pravorum hominum trahit in ruinam Incipientes; nam ex eorum vel malis consiliis, vel iniquis operibus, vel importunis irrationibus, instar Zacchæi, dum querunt videre Jesum, non possunt praeter turba istorum pessimorum sociorum, quia statuta, idest devotione, pusilli sunt. Luc. 39. 3. Nec non Proficientes, quos, ad instar Exploratorum promissæ terræ, decantatis difficultatibus, & suppositis magnis periculis, ita deterrent, ut in via Dei non audeant perseverare. Num. 13. 29. Ac etiam ipsos Perfectos ruere dicta pravorum conversatio facit, ut Adamo evenit, quamvis tantis ornato donis, & à Deo præceptis, minis, ac monitis vallato; mulieris enim prævaricatæ exemplum compulit illum prævaricare. Genes. 3. 6.

Quocirca studiosi nostri addidere, tribus motivis esse abstinendum à familiaritate, & amicitia pravorum hominum. Primo, quia amici pravi sunt Vice gerentes diaboli, quos immitit, ne fideles perveniant ad cœlestem patriam; eodem modo, quo Pharaon, ne Hebræi egredierentur de Ægypto, præposuit eis Magistros operum, ut affligerent eos oneribus. Exod. 1. 11. Secundo, quia imò sunt alteri Dæmones, impediētes bonum, & suādentes malum verbo, opere, & exemplo, itaut de eis dici possit; Vos ex patre Diabolo estis. Joan. 8. 44. & Syna-

8 Quo ad Tertium: Effectus & damna Amoris Carnalis Veneri sunt præcipue quatuor. 1. Aufert prudentiam. Ose. 4. 11. Fornicatio, & ebrietas auferunt cor. 2. Denigrat bonam famam. Isa. 34. 3. De cadaveribus eorum ascendet fetor. 3. Accelerat mortem corporalem. Rom. 8. 13. Si secundum carnem vixeritis, moriemini. 4. Causat amissionem æternæ vitæ Gal. 5. 21. Quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur.

4 Effectus, & damna Amoris Carnalis Naturalis ad unum præcipuum rediguntur, nempe ad transgressionem divinatorum mandatorum; siquidem parentes nimis amantes non corrigunt filios, non instruunt, neque (Tob. 1. 10.) Ab infantia timere Deum docent, & abstinere ab omni peccato. Ex multo minus, ob nimium amorem naturalem, sed carnalem, & non virtuosum, audiunt Apostolum monentem. Ephes. 6. 4. Educate filios vestros in disciplina, & correptione Domini; & præcipue Ecclesiastici non timent in eam periculosam quæstionem descendere, an licite ditentur Nepotes de redditibus Ecclesiæ? de qua Molina de Just. & Jur. tract. 2. disp. 146. & ego in Decisionibus de Penitentia decis. 10. à num. 5. usque in fin.

5 Effectus, & damna Amoris carnalis Civilis notantur ab eodem Apostolo Gal. 5. 20. dicente: Inimicitia, contentiones, convulsionem, iram, iram, dissensiones, secta, invidia, homicidia; quæ omnia considerat Sanctus Franciscus Salesius in Philot. part. 3. cap. 18. & 19.

6 Effectus vero; & damna Amoris Carnalis Spiritualis pariter ad unum reducentur formidabile, videlicet ad fovendum amorem creaturæ, cum exterminio amoris Dei, qui inter ipsos spirituales amatores unicus esse deberet; & de hoc conqueritur Altissimus Jer. 2. 12. Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ; idest Divinæ Charitatis; & foderunt sibi cisternas dissipatas, idest reciprocas spirituales, sed non virtuosas amicitias; quæ continere non valent aquas laudabilis dilectionis.

7 Quo ad Quartum. Quæ remedia contra hos amores carnales? Plurima fuere allegata; sed duo menti, & cordi alliganda. Unum est fugere, & discedere ab his amoribus, & amatis. Gen. 35. 2. Abjicite Deos alienos, qui in medio vestri sunt, & mundamini. Alterum cogitare vicinam mortem, & timendam, ac tremendam gehennæ futuram æternitatem. Ps. 76. 6. Cogitavi dies antiquos, & annos æternos in mente habui. Et meditatus sum nocte cum corde meo, & exercitabar, & scopebam spiritum meum. De Amore Venero videntur Reginaldus 22. c. 1. 2. & 3. Card. Tolet. lib. 5. cap. 10. & seq. ac l. 8. c. 55. ubi de filiabus Luxuriæ. Arelius Episc. Torton. l. 6. Impr. 199. De Amore Naturali Paulus Segner in Christ. Instruct. p. 1. Rag. 13. & 14. & Joannes Petrus Glossanus in Documentis ad Patres famul. scriptis de mandato Sancti Caroli Borromæi, noviter impressis Paduæ Typis Seminarii, in Actis Ecclesiæ Patavina pag. 213. De Amore Civili Sanct. Franc. Salesius in Philotea d. pag. 3. cap. 18. Arelius l. 6. Impr. 168. & Segner. p. 3. Rag. 27. & 28. De Amore tandem spirituali P. Franc. Stadiera, Inganini della vita Spirituale c. 13. cap. 15. & cap. 22. & B. Angela Fulginatensis in Vita cap. 1. Reg. ult. pag. 223.

Doct. Clericali Tom. II. Lib. IX,